

saaledes. Men der er dog det at bemærke, som enkelte Talere ogsaa har fremhævet, at man ved at købe de to Bygninger virkelig kommer et Skridt hen imod Realisationen af Dobbeltscenetanken. Dette udtrykkes ogsaa fra deres Side, der er Forslagsstillere til det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at man skal indskrænke sig til Køb af de to Ejendomme. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtalte udtrykkelig, at han ansaa denne Foranstaltning for Begyndelsen til Dobbeltsceneprojektets Gennemførelse; og hvad der er en meget stor Vinding i denne Sag, som jeg gerne vil takke det ærede Medlem for, er dette, at medens man tidligere under denne Sags Behandling ingenlunde vidste, hvor langt det ærede Medlem og hans Parti vilde strække sig, har man nu i det mindste faaet at vide, at det ærede Medlem ikke lader sig afskrække af et Beløb paa 6 Mill. Kr. Det er mere, end nogen havde troet, da Sagen var til første Behandling, at det ærede Medlem vilde gaa til saa stor en Bevilling. Man kan vel sige, at de 7—8 Mill. Kr. til Dobbeltsceneprojektet eller de 7 Mill. Kr. til Casinoprojektet var mere; men Forskellen er ikke saa himmelraabende stor, at man af den Grund skulde være mindre taknemmelig overfor det Tilbud, det ærede Medlem fra Assens har givet os. Thi jeg er overbevist om, at kommende Tider vil nok — deri kan jeg give den højtærede Minister fuldkommen Ret — vise, at man kan ikke lade det nuværende kongelige Teater henligge i den Forfatning, hvori det henligger nu. Man vil blive nødt til at skride til visse Bevillinger, der vil gøre Teatret mere formaalstjenligt. Men hvorfor disse Bekymringer? Det første og vigtigste er at faa gjort et Skridt; kan man ikke komme længere, fordi saa mange mærkelige Foreteelser gør sig gældende, at det endogsaa binder dem, der vil udtale deres Mening fuldt og frit, saa maa Købet af de to Ejendomme siges i alt Fald at være Begyndelsen. Thi uden dem faar vi ingen Magasinbygning. Jeg forstaar saa godt, at det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) og det ærede 11te Medlem for Hovedstaden subsidiært kan slutte sig til Tanken om at købe de to Ejendomme, fordi deres Tanke og min Tanke her, hvor de i Virkeligheden falder sammen med Hensyn til Dobbeltsceneprojektet, kun kan realiseres, naar man har de to Ejendomme.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til Udtalelser af visse ærede Talere, der

har haft et andet Standpunkt end jeg. Naar min ærede Partifælle for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Simonsen) mener, at der i det Ændringsforslag, der er stillet af ham og det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen), bydes Musikken tilstrækkelig gode Vilkaar, og naar den højtærede Minister sluttede sig dertil, maa jeg sige, at det er dog meget problematisk. Naar man erklærer til Opera og Ballet — og lad mig sige, at jeg har lige saa megen Sympati for Balletten som for de andre Kunstarter —: „Nu er I opsagte og kan gaa, og saa maa I vente, at der hos private og Kommuner vil være tilstrækkelig Velvillie til at opretholde eders Eksistens“, er dette ikke noget Grundlag at byde disse Kunstarter. Thi der er ingen som helst Garanti for, at den private Velgørenhed eller Kommunerne vil yde store Ofre. Saa er der dog mere Hold i det Ændringsforslag, der stilles af det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) og hans Meningsfælle i denne Sag, det ærede 6te Medlem for Ribe Amt (Valdemar Nielsen), naar de kræver et vist Beløb og mener, at det skulde kunne suppleres af private ... (Gamborg: Ikke af private)..., af Kommuner, i alt Fald, at Staten ikke skal yde det hele. Men dette at give Kunstnerne ganske usikre Vilkaar kan jeg ikke være med til, og i hvor høj Grad jeg end kan indrømme, at det muligvis vilde stimulere adskillige Rigmænd og stimulere Kommunerne til at yde noget, saa ved vi intet, vi bevæger os her ganske ude i det blå. Saaledes kan man efter min Mening ikke handle mod Musikken. Hvis Kunstarterne er jævnyrdige — og det mener jeg —, maa man vise Opera plus Ballet det samme Hensyn, man viser Skuespillet, og jeg har vedvarende den Opfattelse, at Operaen spiller direkte og maaske endnu mere indirekte en saa stor Rolle i hele vort offentlige Liv, at det vilde være en stor Synd mod den, om man gav den fuldkommen usikre Vilkaar for dens Fremtid.

Nu siger det ærede Medlem fra Højrup, der har været Ordfører for den Opfattelse, at man — lad mig sige, det er ikke helt uberettiget — skulde forvise Opera og Ballet, at der ved Dobbeltsceneprojektet, som han naturligvis angrebsvis vender sig imod for derigennem at dokumentere Fortrinet ved sit eget Projekt, ingen scenetekniske Fordele er. Den højtærede Minister har nylig godtgjort det stik modsatte, at der virkelig er scenetekniske Fordele derved. Ministeren har